

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

Glasilno koroških Slovencev

Leto XXVII.

V Celovcu, 20. junija 1908.

Štev. 25.

Slovenci, v soboto 4. julija zvečer zanetite po gorah, pričah slovenske zgodovine, kresove v čast sv. bratoma Cirilu in Metodu! Kjerkoli prebivajo verni Slovenci, naj oznanjajo to kresovi.

Rojaki! Slovenci!

Iz zlaganih poročil nemških časnikov in zloglasnega „Štajerca“ morete spoznati, koliko je našim nasprotnikom ležeče na tem, da poderejo slovenski Št. Jakob v Rožu.

Lagali so o velikih sleparijah in poverjenjih pri šentjakovski občini, da bi občanom vzeli zaupanje do slovenskega občinskega predstojništva ter s tem pokopali slovenski Št. Jakob!

Lagali so, da je zlagani primanjkljaj pokrila, in sicer na brezvesten način pokrila slovenska „šentjakovska posojilnica“, da bi vlagateljem vzeli zaupanje do slovenske posojilnice ter s tem isto ugonobili in podrli slovenski Št. Jakob!

Lagali so, da „Narodno šolo“ zidamo z ukradenim občinskim in posojilničnim denarjem, sedaj pa, ko so te sleparije odkrite, da „Narodne šole“ ne bomo mogli dozidati — vse to z namenom, da ukončajo pričeto stavbo ter uničijo slovenski Št. Jakob!

Da bi Št. Jakob za Slovence na Koroškem bil brez pomena, mar menite, da bi se nemška koroška in izvenkoroška javnost zanj toliko brigala?

Rojaki, učimo se pri sovražniku! Velika je drznost njegova — naša skrb in požrtvovalnost za obrambo od sovražnika napadane trdnjave koroških Slovencev naj ne zaostaja!

V jeseni že mora biti otvoritev naše „Narodne šole“. Uspeh našega skup-

nega dela in skupnih žrtev za blagor naroda bode sovražniku vzel pogum, in ga bode zasul v ono jamo, katero je kopal za nas. V to pomozi Bog in — radodarnost slovenskih rodoljubov!

Št. Jakob v Rožu, dne 20. junija 1908.

Mat. Ražun, župnik.

Naša politika.

V novejšem času so začeli razni več ali manj svobodomiselnih slovenski listi reševati slovenske Korošce — na papirju. Povedali so nam tuptam kaj prav dobrega, reči pa moramo, da ničesar novega. Vse to, kar so pisali, oziroma še pišejo, smo Korošci že zdavnaj sami vedeli in deloma že preskusili. Mnogo načrtov ne moremo izvesti, ker nam primanjkuje gmotnih sredstev, pa tudi nesebičnih, požrtvovalnih narodnih delavcev. Zakaj tisti, ki se v resnici, dejansko in ne na papirju, požrtvovalno trudijo, da ohranijo koroške Slovence našemu narodu, so, če govorimo na splošno in izzamemo peščico inteligence, le slovenski duhovniki in kmetje neomajnega narodnega in verskega prepričanja. Veseli nas, če se razni slovenski listi brigajo za severno mejo, da, želeli bi celo, da bi se brigali še bolj in naznanjali slovenski javnosti vse naše vesele in žalostne dogodke, vendar pa moramo pobotiti, da koroških razmer in naših ljudi ne poznajo. Vsak list hoče na Koroškem po svojih načelih ustvariti razmere, kakršnih pa v resnici ni. Naše razmere so nekaj posebnega, in zato je bila politika koroških Slovencev vedno nekaj posebnega. Naj še tako simpatiziramo s to ali ono slovensko politično stranko, popolnoma zednačiti se z nobeno nikdar ne bomo mogli. Naš politični program je jasen, in svesti smo si, da za Koroško tudi edino mogoč. Zato smo in bomo na vse strani brezobzirni; vsak je naš prijatelj, kdor podpira naše težnje, vsak pa škodljivec koroških Slovencev, kdor našo politiko napada, mesto da bi jo podpiral. Več puščic je že zletelo zadnje čase od nekaterih svobodomiselnih slovenskih listov, poudarjamo slovenskih — da nas obliivajo z gnojnico nemški, ni nič novega — na našo politiko, oziroma na

„Mir“ kot politično glasilo koroških Slovencev. Mnogo „zaslug“ si je pridobil v tem oziru „Naš List“, ki pa je bil zopet tako pošten, da je za beležil tudi vse to, kar se mu je zdelo na nas dobrega, koristnega, vendar pa tako nekako od zgoraj navzdol. Našel je na nas vedno velik madež, češ, da smo klerikalni.

Sami se nazivamo le verne Slovence, ne klerikalne. Čudno, da se liberalci tako spodtikajo nad vsakim za ohranitev sv. vere med Slovenci važnim pojavom. Zares čudno, dvakrat čudno za Koroško. Vsa slovenska Koroška — izjeme se nahajajo povsod —, njena zgodovina zadnjih petdeset let nas vendar uči, da so narodni ponos, narodna samozavest, slovenski neomahljivi značaji, krepak slovenski živelj in resnična požrtvovalnost le tam doma, kjer cveti versko življenje. Povsod pa, kjer je zašel narod v moralno mlakužo, v versko mlačnost, so slovenski značaji omahljivi, da jih dobi tisti, ki več ponuja, ali je v polnem klasju grdo nemškutarstvo. Le edina vera ima v sebi moč, da dela značaje, vse drugo so le puhle fraze.

Kdor se trudi, da ohrani našo mladino moralnovzvišeno, kdor pospešuje pri nas versko življenje, že dela in uspešno dela za slovenski rod. Najbolj zavedne župnije po Koroškem, najbolj zanesljive naše trdnjave so hkrati tudi v verskem življenju prve. V obmejnih krajih nimamo Slovencev močnejšega sredstva za ohranitev naše meje nego je vestno versko delovanje duhovnika v slovenskem jeziku. Razume se, da samo to še ni dovolj, da je treba še mnogo drugih pripomočkov, ali rečemo, da so vsi drugi pripomočki brez tega — pene, brez trajnih uspehov. Če se nam posreči, da izvedemo mladinsko organizacijo v tej smeri, kakor smo ji položili v Šmihelu temelj, potem imamo koroški Slovenci, nepremagljivo armado narodnih bojnikov. Vsaka druga organizacija, kakor jo nameravajo za Koroško štajerski svobodomiselniki, pomeni za Koroško cepljenje narodnih moči, pomeni boj proti uspešni narodni organizaciji, pomeni za nas narodni grob in priča, da je svobodomiselnim strankam več za strankarstvo nego za naroden obstoj. Korošci se bomo takih prijateljev znali obraniti;

Podlistek.

Slovenci v dunajskem jubilejnim sprevedu.

Ksaver Meško.

Povedal sem v zadnjem podlistku jasno, da sem proti temu, ako se pošilja naše ljudi na Dunaj z namenom, da bi privabili s svojo lepoto v deželo tujce! Ne, tega ne morem odobravati še danes. Da pa se poklonijo Slovenci v zboru narodov sivolasemu cesarju, ki vlada že nad dobo človeškega življenja tudi našemu vedno mu zvestemu narodu, prav! Vreden je!

A slučajno sem videl tudi sam spreved. In danes se veselim, ne, ker sem videl vso privedev, in ne, ker so bili Slovenci na Dunaju, ampak ker so naredili s svojimi res divnimi skupinami in preprostimi, neprisliljenim, neafektiranim nastopom naravnost izreden vtis.

O poti, ki sem se odločil za njo v zadnjem hipu, ne govorim, ker bi moral govoriti o samih sitnostih in neprilikah. V Št. Vidu sem mislil izstopiti še zadnji hip iz vlaka. Najimunitnejše je bilo s spanjem. V sobici, ki sva se komaj obrnila v njo, sva spala dva — č. g. župnik Piber iz Bohinja je bil tako ljubezljiv ter me je povabil s seboj, za kar mu izrekam še enkrat pristrčno zahvalo — in sicer g. tovariš na zofi, postelje ni bilo v sobi, jaz na tleh. Malo so se čudili sicer, ko sva se napravljala ob polnoči spat, in dekleta so hotela prinesiti neke stole z blazinami. A nisva

marala, ker sva bila že pretrudna. Zato so prinesle le dvoje odev, eno za podlago, drugo za zgoraj. A ob kakih dveh me je pričelo neusmiljeno zebsti. Obračam se z leve na desno in zopet nazaj, na hrbet in zopet na stran, a vse zastoj. Po dolgem premetavanju vstanem, a se ob tem na nekaj zbudem. Pogledam: majhen žrebelj je. Privzdignem odejo, in kar padali so iz nje žreblji in bučike! Odeja je bila nekakšna stara draperija! Veliko hvalo sem dajal Bogu, da si nisem izpustil še očesa s temi ne baš prijetnimi malenkostmi.

Ko sva prišla ob 5. uri zjutraj s tovarišem k Rotundi, so bile naše skupine zbrane že skoro polnoštevilno. Krasota! Kar blestelo je vse od snežne belote! Tudi kdor ne pozna sicer velikih in bogatih zakladov pristne, žive poezije, ki spi v našem narodu, je moral misliti in vzklikniti ob pogledu na te čarobne vrste: „Poetično ljudstvo!“

Ker sem spremljal g. tovariša, ki je imel vstopnico za tribine — jaz sem bil, ker vobče nisem nameraval iti, povsem nepreskrbljen z vsem — nazaj v mesto, sem stal v Taborstrasse od 6. ure zjutraj do 1/2 3. ure popoldne. Drugi seveda ravno tako; a vsi so čakali še dovolj voljno. Le šale so zbijali nekateri, ki so bili brž že lačni. Nekako o poldvanajstih zagledamo, kako ob koncu ulice mahajo z oken z robci. Vedeli smo: Zdaj prihajajo prve skupine. Kako poldrugo uro so šli mimo samo zgodovinski oddelki, opravljeni s čudovitim sijajem in bogastvom. Videlo se je vse: cesarje, cesarice, prince, princesinje, vojskovodje, viteze iz najrazličnejših dob od Rudolfa Habsburškega sem, dvorne norce, kopjenosce, mlade

in stare, lepe in nelepe vojaške branjevke, za krasnim vozom, ki sedita v njem dve visoki dami, beži celo dolg in suh žid v črnem kaftanu in ob ušesih s sesvedranimi lismi, ki mu bingljajo dol ob vratu, ter krili z dolgimi rokami po zraku, hoteč ponuditi damam pač svojo robo, ki jo nosi v dveh culicah ob pasu.

Vse lepo, bleščeče; a venomer sem se stegal pokoncu in sem gledal, kdaj da zavihrajo v zraku slovenske trobojnice, ker le naši ljudje so bili, ki sem šel zaradi njih na Dunaj in sem jih pričakoval res težko. (Nekako proti 2. uri zagledam vihrati.) Šle so mimo različne skupine posameznih narodnosti. Med temi so ugajale gledalcem posebno poljske in Dalmatinci, ki so bili res krasni v svoji resnosti in v bogatih pestrih svojih nošah. Kmalu za njimi zagledam vihrati visoko v zraku mogočno slovensko trobojnico. Malo še in že koraka pred menoj postaven trobentač, za njim banderij, vsi v bogatih krasnih nošah. Potem „Zeleni Juri“, okoli njega polno otrok. „Sind die Kinder allerliebste!“ so govorile ob meni dame. Čudovito nežno so učinkovale te bele obleke, preproste, a vendar stokrat krasnejše nego ves sedanj „flitter“, ki si ga naveša marsikatero dekle tako rada nase. Ni pametno! Večno je bila in večno bo najlepša naravna preprostost ali preprosta narava! Za njimi je šla v snežnobelih oblekah belokranjska svatba, potem krasna skupina z ljubljanskega polja in za njo naravnost divna gorenjska podskupina. Res, videlo se je, da so naši ljudje že utrujeni; saj nekatere deklice niso spale brž vso preteklo noč, prejšnje menda tudi ne, ker so se vozili, nekateri so bili še na tešč,

kresov, da s tem pokažemo, da v bekštanjki občini še žive zavedni Slovenci!

Marija na Zili. (Smrtna kosa.) Na binško soboto zjutraj je umrl v Blačah in je bil v ponedeljek pokopan ob zelo obilni udeležbi najstarejši mož v fari, Matevž Ajholcer p. d. Tondrov oče. Prekoračil je 90 let. Nad 50 let je poveljeval službo božjo na Zili, v Blačah in Ločah z lepim svojim petjem. Bil je pošten in pobožen slovenski mož, zgled za faro. Naj mu bo Bog obilen plačnik!

Strajavas na Zili. (Vabilo na ihahagolaž.) Vse posilince in prijatelje nemškutarstva vabimo najvljudneje o priliki obletnice pogoščevanja z ihahamesom v hiši tajčgesinter Slovenca na prav močno papriciran ihahagolaž in rdečo konjsko klobasarijo. Ihahahajl!

Sv. Višarje. Romarjev je bilo do sedaj kakih 4000. Posebno pozornost je zbujala celjska procesija, ki je štela okoli 1200 romarjev, po svojem krasnem petju. Nemci se kar niso mogli načuditi lepoti in milini slovenske pesmi. O Binškoštih nas je zapadel sneg. Bilo je kakor bi praznovali božične praznike. Za binškoštne praznike bil je napovedan obisk saksonskega kralja Friderika Avgusta s svojimi sinovi. Slabo vreme je zadržalo visokega romarja, da ni mogel priti o praznikih na sv. Višarje. Prišel pa je visoki romar s tremi sinovi in nekaj spremstva binškoštni terek ob 7. uri zvečer. Prenočil je v župnišču, katero mu je izvrstno ugajalo. Je pa tudi res krasna stavba. V sredo zjutraj pristoval je sv. maši, katero je daroval domači župnik č. g. dr. Amschl in je sprejel z veliko pobožnostjo sveto obhajilo. Ob deveti uri je visoki romar s svojim spremstvom zopet zapustil sv. Višarje. Njega veličanstvo je prav ljudomil gospod in se je prav prijazno pogovarjal s čast. višarsko duhovščino.

Naborjet. (Trebušni legar) je začel razsajati po našem okraju ter je zahteval že par žrtev.

Poglavje za delavce.

Bistrica v Rožu. Štrajk v Bistrici v Rožu je končan. Zmaga je na strani delavcev. Tako so poročali slovenski in nemški listi, pa brez ravnatelja Fausta, ki je takoj po pogodbi, ki jo je napravil z delavci po poslancu Grafenauerju, dal nabiti drugo jutro na vrata tovarne, da delavcem ni prav nič obljubil. Čudno, čudno! Črno na belem imamo, kar je obljubil, priča je gosp. Grafenauer, sedaj pa vse taji, kakor je tajil pred poslancem, da z delavci nikdar ni hudo ravnal. Delavci so šli na delo, ker listka na tovarniških vratih deloma niso videli, deloma ne razumeli. Zakaj ga je Faust nabil na vrata šele nekaj minut pred 6. uro zjutraj, zakaj tega delavcem ni ustmeno povedal? Kako pa je, g. Faust, s tremi odpuščenimi delavci, katere ste obljubili sprejeti, pa sedaj zanje nimate dela? Zakaj ste po štrajku enega delavca brez pravega povoda odslovili, čeravno služi že par desetletij v tovarni? Delavci so silno ogorčeni in popolnoma opravičeno. Gosp. Faust, snedli ste besedo! Delavci bodo začeli skoro gotovo zopet štrajkati. Faust, ki se je pod-

so prišli h kralju ter mu vse povedali, kar se je bilo ž njimi dogodilo, se je kralj globoko zamislil in od tega hipa ni več ni mislil na to, da bi zamenjal češko deželo z rensko, četudi bi v istini na Češkem rastel samo ječmen, ob Renu pa bi bilo več vinogradov kakor lesov na Češkem.

Dolgo časa je ostala kraljica na Bavarskem pri sorodnikih. In ko se je po treh letih vračala, stopala je po isti cesti, kjer je nekoč bežala s Češkega. Zopet je došla s svojim spremstvom k znanemu studencu, toda starčka tam ni videla več, zato se je odtam podala naravnost k Třebizu. Med skalama je takoj zagledala starca, na las podobnega onemu, ki jo je obvaroval pred zasledovalci in kojemu je zaupala ključke od češke krone. Spremljevalcem je rekla, naj posedejo po mehki travi ter počakajo, da se zopet vrne, sama pa je šla dol k puščavniku. Šele, ko je stala že tik poleg njega ter ga pozdravila, je ta dvignil glavo, in njegovo resno, malone nevljudno čelo se je razjasnilo, po njegovem otožnem licu pa se je naenkrat razlila čudežna zarja.

„Šele zdaj? — Dobro došla, presvetla gospa v zemlji tvojih očetov“, je izpregovoril sivi starček. „Že prej sem čakal nate, takoj spomladi, ko so prve lastavice krožile okrog belega stolpa Třebizskega in nad mojo kočjo. Dan za dnevom sem gledal proti zapadu, ali se ne vrača domov češka kraljica. Toda dolgo se ni vrnila. Ključki so dobro shranjeni, pojdi, vrnem ti jih.“

Puščavnik je vstal ter odšel proti skali, izpod koje je izviral bister studenec, kateremu dozdaj ni podobnega daleč naokoli, in kraljica mu je sledila.

pisal kot privandran Prus, se vede po Bistrici, kakor da bi se mu moralo vse klanjati. G. ravnatelj, opozarjamo Vas, da ste prišli prazni v naš kraj in ste se nabasali denarja tukaj, zato pa ne nositi glave preveč pokoncu. Vsaka reč enkrat dozori, dozorelo bo tudi Vaše poveljevanje. Ker ste poročali v „Grazer Tagblatt“, da so štrajk uprizorili „slovensko-klerikalni hujskači“, Vam naznanjamo, da smo ga začeli mi, od Vas stiskani delavci, ker so bile vse naše deputacije in prošnje zaman. Neresnica je tudi, kar trdite, da nam je naše zahteve, predložene Vam v promemoriju, sestavil g. kapelan Tojnko, ki o štrajku sprva sploh ni vedel ničesar.

Gospodarske stvari.

Pozor, slovenski kmetovalci!

Opozarjamo na anonso glede posestva na slovenskem Koroškem! Kakor se nam zatrjuje, se posestvo proda samo zaradi preselitve. Neko nemško društvo se hudo poteguje za to posestvo in ponuja mnogo več, kakor je sedanja kupna cena. Zeleti bi bilo, da se tukaj nastane slovenski kmetovalec!

Državne podpore za zgradbo in vzdrževanje ograj za žrebete na Koroškem.

Tudi letošnje leto bodo dobili zanesljivi koroški konjerejci za vzdrževanje starih ali novih ograj na prostem za žrebete v znesku do 200 K po obširnosti ograje in številu žrebet in s pogojem, da so se prav in dovolj rabile te ograje, in sicer tudi po zimi, kolikor so dopuščale vremenske razmere, in da se je pazilo na žrebete.

Take ograje imajo namen, pomagati, da se zredijo eno- in dveletna žrebete kmetijskih konjerejev na prostem, na svežem zraku, kar je za telesni razvoj žrebet potrebno.

Ograja za žrebete je lahko last posameznika ali več konjerejev skupaj. Zavarovana mora biti kolikor mogoče proti vetrovom, naj stoji na solnčnem bolj ravnem kraju in naj bo zgrajena, če se lahko zgodi, v ovalni obliki. Ograja za 4 do 8 žrebet mora biti vsaj 90 m dolga in 50 m široka in mora imeti najmanj 2 m visoko ograjo, ki naj bo narejena iz kolov in povprečnih rant. Vhod naj bo dovolj širok in zagrajen z dvema povprečnima hlodoma.

Žrebete se naj spuste v ograjo vsak dan razen ob mrzlem in deževnem vremenu po dve uri dopoldne in popoldne. Črez eno leto stara žrebete morajo biti po spolu ločena. Prošnje za podporo se naj vpošljejo do konca septembra t. l. potom koroškega konjerejskega društva ali pristojnega c. kr. okrajnega glavarstva na c. kr. deželno vlado v Celovcu, ki bo predložila prošnje po zaslišanju koroškega konjerejskega društva c. kr. poljedelskemu ministru.

Društveno gibanje.

Št. Janž v Rožu. „Slov. kat. izobraževalno društvo za Št. Janž in okolico“ priredi na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija, ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne pri Gašperju v Pod-

„Tukaj sem hodim trikrat na dan, v jutru, opoldan in zvečer. Bilo je nekega jutra pred tremi leti, ko sem zagledal na dnu vrelca sedmero zlatih ključev. Lahko mi jih je bilo dobiti, a jedva sem jih imel v roki, ko stopi naenkrat pred me mož, še mnogo starši od mene. — „Ali veš odkod so ti ključki pripluli?“ me je vprašal. — „Ne vem“, sem rekel. — „S studenca v slanskem lesu. To so ključki češke krone, tebi to lahko povem. Sedem mož jih straži in med temi sedmimi sem tudi jaz.“ — In povedal mi je vse, kako so zasledovali tebe in kako so se naenkrat ti ključki izpremenili v sedem bliskov ter omamili tvoje zasledovalce. In ko je vse povedal, mi je pokazal prostor, kam jih naj skrijem. Vsako noč sem videl nad skalo, kjer so bili ključki skriti, modrikast plamen, in starček je hodil štirikrat v letu semkaj ter me vpraševal, kdaj se vrne kraljica. Pred štirimi tedni sem ga videl poslednjokrat.“

Ko sta tako govorila, je naenkrat nekaj zašumelo v vodi, napravili so se veliki krogi, iz čistega studenca pa se je dvignil kakor oblak dedek s snežnobelimi lasi in brado ter s prijaznim licem.

„Dobro došla presvetla gospa, v deželi svojih očetov“, je pozdravljaj starček kraljico. „Dobro je bilo zate, da si poslušala mene, in še boljše bo zate, če me ubogaš tudi še nadalje. Ne hodi sedaj v Prago, v Melnik pojdi in shrani ključke za svojega sina, katerega so ti odpeljali daleč tja na Francosko. V slučaju pa, da bi ga ne našla več, ne dajaj ključev nikomur drugemu. Ob koncu tvojega življenja pridem sam ponje in spravim jih zanj kot tvojo zapuščino. On bo gotovo dober oče

sinjivasi redno mesečno zborovanje. Po zborovanju bo veselica s sledečim sporedom: 1. „Na planine“ (poje moški zbor). 2. „Občutki“ (poje moški zbor). 3. Igra „Kmet in fotograf“. 4. „Pevska radost“ (poje moški zbor). 5. „Mlatiči“ (poje moški zbor). Vstopnina za neude 20 vin, za ude 10 vin. K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva

Škocijan. (Občni zbor) slov. k.-s. bralnega društva se vrši v nedeljo, dne 28. rožnika t. l. po blagoslovu „pri Majarju“. Zanimivi spored objavimo prihodnjič. Obilni udeležbi se priporoča

Politične vesti.

Naučno ministrstvo in vseučilišni štrajk.

Zaradi štrajka, ki so ga začeli nemški in nekateri češki svobodomiselní dijaki, ki so se zavzeli za proslulega Wahrunda, je sklical naučni minister dr. Marchet vseučiliške rektorje v posvetovanje, kako naj končajo vseučiliški škandal. Med rektorji so dve stranki; ena se poteguje zato, da se vseučilišča zapro predčasno in se vračunni zadnji semester, drugi pa, da se naj vsa vseučilišča zapro in bi potemtakem visokošolci izgubili en semester. Končno so se zedinili za resolucijo, v kateri se energično potegujejo za to, da se varuje prostost na vseučilišnih in pozivljajo dijake k redu. Ta resolucija se je vročila vsakemu vseučiliškemu rektorju in jo bodo rektorji dijakom na vseučilišnih naznanili. Nam se zdi taka-le resolucija prazna, ker poudarja prostost na vseučilišnih in štiti hkrati svobodomiselnne purše, ki ovirajo vseučiliško prostost; katoliško misleče dijaštvo bi se rado učilo in hodilo k predavanjem, svobodomiselní dijaki pa so preprečili predavanja. Naučni minister se je pokazal nezmožnega, napraviti red, ker štiti z rektorji vred nemške vseučiliške štrajkovce. S tem je naučno ministrstvo pokazalo, da ima vedno polna usta za prostost na vseučilišnih, kadar bi se naj prepovedalo svobodomiselnemu dijaštvu, da ne sme pretepati svojih katoliških tovarišev, kadar pa bi bilo treba to prostost v prilog katoliškega dijaštva v resnici varovati, pozna pa samo prazne resolucije, ki se jim vseučilišniki posmehujejo.

Srbija in Črnagora se utrjuje.

Italija se v zadnjem času z veliko hitrostjo utrjuje ob laško-avstrijski meji. 150 milijonov je določila italijanska vlada za utrjenje laške meje, in laško časopisje še s tem ni zadovoljno, češ, da je ta svota še vse premajhna. Sedaj je začela na jugu utrjevati meje tudi Srbija in za njo pod laškimi varstvom se nahajajoča Črnagora, ki se z laškimi topovi utrjuje proti sovražnemu napadu na suhem in od morske strani pri Kotoru.

Angleška kraljeva dvojica in car Nikolaj v Revalu.

Angleški kralj Eduard in ruski car Nikolaj sta se sešla 9. t. m. v ruskem obrežnem mestu Reval v Baltiškem morju. Temu sestanku pripisuje časopisje veliko važnost, ker pomeni zvezo Angleško-Ruske-Francoske proti Nemčiji. V tem

ljudstvu češkemu, kakor je i njegova mati bila zvesta mati svojemu narodu in zemlji svoji. Zato vaju češki narod ne bo nikoli pozabil. In ker je bilo sedmero zlatih ključev od češke krone shranjenih pod Třebizsko skalo, ta studenec nikoli ne bo izginil, dokler bodo na Češkem živeli Čehi, in voda njegova bo izvrstna, da ji ne bo lahko najti podobne daleč naokoli. — A ti, starček, pripoveduj ljudstvu tukajšnjemu, kako so ključki od češke krone semkaj pripluli iz studenca slanskega in da so se spremenili v sedem gorečih bliskov, da bi omamili zasledovalce, poslane od kralja-tujca za lastno kraljico, in kako so s tem pomagali, da kralj ni mogel izdati češke zemlje — naj se ljudstvo na to spominja še v najpoznejših dobah.“

To dogovorivši se je nasmehnil in se dvignil višje nad skalo, kakor bi se hotel ozreti po daljni okolici, nato pa se je naenkrat spustil zopet nazaj ter izginil v kristalnočistem in prozornem studencu.

Kraljica je zahvaljevala dobrega starčka, puščavnik pa je molil proseč Boga, da bi ji hotel dati dolgo življenje, češkemu narodu pa mnogo sreče, dalje, da bi se mladi kralj Vaclav kmalu hotel vrniti v domovino in vladati v blagor češke zemlje. Nato se je kraljica ž njim ločila ter odšla s svojimi spremljevalci proti Melniku, kakor ji je bil naročil starček, varih sedmero zlatih ključev.

Toda studenca v slanskem lesu ni pozabila nikoli. Postavila je nad njim kapelico in vsako leto ob obletnici tistega čudnega dogodka jo je obiskovala, obenem pa se je ustavila tudi pri puščavniku v Třebizski skali, dokler je še živel.

Studencu pa so dali ime „Královka“, in pravijo mu še dandanes.

zmislu pišejo veliki angleški dnevniki, deloma pa tudi laško časopisje. Ruski car obišče letos tudi Francosko. Nemški naš zaveznik z nevoljo opazuje to novo svetovno trozvezo. Nekateri ruski časopisi so pisali celo o nevhvaležnosti Rusije, kateri je Nemčija stala v rusko-japonski vojski ves čas prijateljski na strani. Pogovor obeh vladarjev se je gotovo sukal tudi o razmerju Rusije in Angleške v Perziji in Afganistanu. Časopisje je o tem mnogo ugibalo, pa ni vedelo nič gotovega poročati. Za nas pomeni nova zveza omejitve nemškega vpliva proti jugu in s tem našo rešitev.

Viharna Perzija.

V Perziji si je izvojevalo ljudstvo parlament. Šah pa v enomer krši pravice parlamenta, kar ljudstvo razburja in je povzročilo zadnje dni velike nemire, da je moral šah Mohamed Ali pobegniti iz glavnega mesta Teherana. Vladne čete so postale tudi nezadovoljne, ker že več mesecev niso prejele plače. Na ruski meji so se sprejele z ruskimi obmejnimi četami, in pri enem teh spopadov je padel nek ruski ritmojster, vsled česar je podal ruski general Snerski Perziji ultimatum. Nekateri listi vedo poročati, da so prekoračile ruske čete mejo. Po celi Perziji se vršijo zborovanja, tudi parlament zboruje. Sestavil je spomenico, v kateri opozarja šaha na razna kršenja postav od njegove strani, ter ga končno prosi za sodelovanje, da si pridobi pri ljudstvu zopet zaupanje. Delavstvo je začelo splošno stavko. Položaj je zelo nevaren, in če se ne izpremeni, bo najbrž naredila Rusija na lastno odgovornost red.

Književnost.

Nov delavski list je začel izhajati v „Narodni Tiskarni“ v Gorici z imenom „Delavski Tovariš“. List stane 2 K na leto in bo izhajal vsak teden in bo zastopal krščansko-socialno misel med delavci po Goriškem.

Cerkvene vesti.

Za novega ravnatelja v celovski bogoslovnicu je imenovan dosedanji podvodja P. Avguštin Vidmer, d. J. Bivši ravnatelj P. Kiehl se poda v Karlove vare, utrjevati si zdravje.

Nove maše bodo peli letos iz 4. leta gg.: Albert Blasi 26. julija v Št. Andražu v labudski dolini, pridiguje č. g. K. Zweiger, dekan v Št. Andražu. — Anton Kohlmaier 2. avgusta v Pusarnici, pridiguje mil. g. Ferd. Wappis, stolni korar v Celovcu. — Rudolf Messinger 26. julija v Neusiedl na Nižjem Avstrijskem; pridiguje č. g. Fr. Riedling, častni kanonik pri sv. Štefanu na Dunaju. — Josip Rudl 25. julija v Šmihelu pri Pliberku, pridiguje č. g. dr. Lambert Ehrlich, knšk. tajnik v Celovcu. — Franc Seirer 26. julija v Reischach, pridiguje č. g. S. Jörg, župnik v Radlach. — Anton Štrifof 2. avgusta v Št. Vidu nad Cirknico (Kranjsko); pridiguje č. g. Janez Jereb, župnik v Škocijanu na Kranjskem. — Iz 3. leta: Marka Gritsch 9. avgusta v Volšpergu; pridiguje o. Gotthard Purtscher iz reda kapucinov, vikar v Knittelfeldu. — Leopold Hanck 5. avgusta pri Elizabetinkah v Celovcu; pridiguje č. g. p. Jožef Brandenburger d. J., profesor bogoslovja v Celovcu. — Franc Kogler 26. julija v Gössu pri Leobnu; pridiguje č. g. Edvard Gürtler, mestni kaplan v Gradcu. — Izidor Meierhofer 26. julija v Bistrici na Dravi; pridiguje č. g. A. Prosen, župnik. — Franc Mikula 26. julija v Pečah pri Podklostru, pridiguje mil. g. Gregor Einspieler, prošt v Tinjah. — Franc Šenk 2. avgusta na Jezerskem; pridiguje č. g. Jožef Volc, župnik na Velikih Poljanah (Kranjsko). — Andrej Truppe 26. julija v Podravljah; pridiguje č. gosp. Jožef Svatoň, župnik v Št. Vidu v Podjuni. — (Razprto tiskani gospodje so Slovenci.)

Kaj je novega po svetu.

Opozarjamo na oglas narodnjaka g. Petra Birsca, vinskega trgovca v Gorici.

Jezikovni talent. Slovenska gorenjka, kočno dekle, gre v Ljubljano v nemško hišo služiti. Teden potem piše svoji prijateljici domov: „En teden sem šele v Lblan, pa že znam nemšk. Povejte moj mater, da naj kmal pridejo kmen, dokler še kaj kransk znam!“

Umor dekana Matija Erjavca v Vipavi na Kranjskem. Dopoldne med sv. mašo dne 14. t. m. je prišel v Vipavo mlad tujec srednje velikosti v sinji obleki. Izpraševal je ljudi, kje da je župnišče. Neopažen je prišel v dekanovo stanovanje. S seboj je prinesel oster kamen, s katerim je vdaril dekana na čelo, da se je ta onesvestil; nato mu je zadal še več ran na glavi. V vrat mu je zabodel

škarje, da mu je odtekla kri. Vseh ran ima dekan okoli 50. V kuhinji je dekanova nečakinja slišala ropot in šla takoj gledat, misleč, da je bolehnemu dekanu postalo slabo, našla pa je gospoda dekana na tleh vsega krvavega in še živega; poklicala je takoj gosp. kaplana, ki pa je našel dekana že mrtvega. Globoko v vratu so pa še tiščale škarje. Morilec, ki je tudi ropal, je zbežal pri stranskih vratih. V Vipavi si je zmišljal kri. Ljudje in orožniki, ki so ga zasledovali, so ga videli še oddaleč, pa jim je kmalu izginil izpred oči. Morilca, ki je vipavsk rojak, pa se je v Trstu popolnoma skvaril, so prijeli v Trstu. Sumijo, da je to dosedaj neznani zločinec, ki je umoril v Trstu tri kočijaže. — Rajnik je bil ljubezniv in prijazen mož ter zato pri ljudstvu tudi priljubljen. Bil je tudi zelo delaven organizator na izobraževalnem, gospodarskem polju in v politiki. Za Slovensko Ljudsko Stranko v Vipavski dolini si je pridobil mnogo zaslug. Pogreb se je vršil dne 16. t. m. ob izredno obilni udeležbi ljudstva.

Na Štajerskem so se mladinojubi že začeli pripravljati za organizacijo deklet. Ne samo fantje, ampak tudi dekleta se naj zbirajo v „Zvezi slovenskih deklet“. Taka organizacija ima zlasti na Štajerskem zelo ugodna tla.

Umetnik v stradanju Succi je sprejel v Parizu službo bolniškega stražnika. Malo prej je zbolel na stradalnem legarju. Prepričal se je, da si je bolje služiti denar z delom nego s stradanjem. S svojim prvim stradanjem si je prislužil 7000 frankov, za svoje zadnje le še 500 frankov. Tekom štirideset let, ko je nastopal kot umetnik v stradanju, ni jedel skupaj pet let.

Südmarka in protestantje. Pred tremi leti še ni bilo v Št. Ilju nad Mariborom nobenega protestanta. Zdaj pa imajo tam protestantje svojo cerkveno občino s 54 udi. Imajo svojo službo, pastor hodi v šolo in sedi v krajnem šolskem svetu. Vse te protestante, izvzemši enega, ki je tam odpadel, je naselila „Südmarka“. Poročevalec „Südmärke“ za ta kraj je hkrati tajnik „evangeljske zveze“. Slovenci, zdaj vidite, da ni „Südmarka“ samo proti Slovincem, ampak tudi proti katoliški veri. „Südmarki“ enako društvo je pa „nemški šulferajn“. Poturice našega na roda, ki so pri teh društvih, podpirajo torej tudi protikatoliško delovanje. i

Za „Narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu so darovali:

Iz Št. Ilja K 220. Fran Petrovič v Borovnicah 10. Hranilnica in posojilnica v Velikovcu 50. Hranilnica in posojilnica v Št. Lenartu pri sedmih studenih 50. Upravništvo „Slovenca“ 15 + 12 = 27. Neimenovan koroški duhovnik 20. Vesela družba v župnišču v Ribnici 10. Preostanek veselice na Savi po Fr. Torkar 10. Iz nabiralnika na Strmcu 2-92. Iz nabiralnika pri Hriberniku v Srejah 3-02. Mohorjan v Rožku 8-25. J. Pavlin, kaplan v Cerknici, 20. Dr. J. Brejc: Kazen V. Čareja v Hovjivasi 10. Neimenovan iz Leš 4. J. Grašič, župnik v Baramu, 10. Hranilnica in posojilnica Št. Janž v Rožu 50. Pogorelci pri volitvah v Rikarjivasi 10 K. Skupaj 297 K 39 vin.

Najiskrenejša hvala vsem blagim darovalcem!

Matej Ražun, župnik.

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba našega nepozabljivega strica se podpisani v imenu cele rodbine rajnega nadomestljivega rodoljuba gospoda

Mihaela Šlajher,

črevljarskega mojstra v Rožku,

vsem prijateljem in rodoljubom za iskreno sožalje kakor vsem pogrebem za mnogoštevilno udeležbo pri pogrebu, zlasti pa č. g. župniku K. Hättnerju za tolažljiv nagrobni govor, sl. pevskemu društvu v Logavesi za ginljivo žalostinko in rožeškemu izobraževalnemu društvu za korporativno udeležbo iskreno zahvaljuje

Miha Šlajher,
občinski tajnik v Logavesi.

Sanatogen

Od več kot 5000 profesorjev in zdravnikov vseh kulturnih dežel sijajno priznan kot najuspešnejše krepilno in oživljajoče sredstvo.

Krepi telo. Jači živce.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah. Brošure zastoj in poštne prosto po **Bauer in dr.**, Berlin SW 48. Glavno zastopstvo: **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 1.

Loterijske številke 13. junija 1908:

Gradec 81 80 2 52 14

Dunaj 17 16 21 77 41

Tržne cene v Celovcu

11. junija 1908 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)		
	od		do		K	v	
	K	v	K	v			
Pšenica	—	—	22	86	14	40	
Rž	20	—	21	35	12	22	
Ječmen	—	—	—	—	—	—	
Ajda	19	23	20	20	10	10	
Oves	16	50	17	50	6	12	
Proso	—	—	—	—	—	—	
Pšeno	—	—	25	40	16	—	
Turščica	17	24	17	85	10	—	
Repica (krompir)	—	—	4	—	1	80	
Seno, sladko	6	80	7	60	—	—	
„ kisló	4	80	6	60	—	—	
Slama	4	20	5	40	—	—	
Mleko, 1 liter	—	22	—	24	—	—	
Smetana, 1 „	—	60	1	20	—	—	
Maslo (goveje) 1 kg	2	40	2	60	—	—	
Surovo maslo (putar), 1 „	2	40	3	20	—	—	
Slanina (špeh), povoj., 1 „	1	90	2	—	—	—	
„ surova, 1 „	1	60	1	70	—	—	
Svinjska mast 1 „	1	70	1	80	—	—	
Jajca, 1 par	—	12	—	13	—	—	
Piščeta, 1 „	2	40	2	80	—	—	
Kopuni, 1 „	—	—	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ³	3	—	3	20	—	—	
30 „ „ mehka, 1 „	2	40	2	80	—	—	
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
		žive vage		zaklana			
		od	do	od	do		
v k r o n a h							
Biki	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	400	—	72	—	—	7 3	
„ za vožnjo	290	380	68	—	—	32 14	
Junci	250	300	70	—	—	10 4	
Krave	142	404	—	—	—	68 29	
Telice	170	—	—	—	—	8 1	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	12	42	—	—	—	426 265	

Pravo ime Schichtovega perilnega izvlečka je

„Frauenlob“.

Ta je najboljši prašek za namakanje perila in popolnoma nadomestuje druga belila.

Dobiva se povsod!

Izvrstna pristna

goriška vina

razprodaja po najnižjih cenah krčmar in vinski trgovci

PETER BIRSA, Gorica, Rabatišče 5.

— Priporoča se zlasti častiti duhovščini. —

Podpirajte Ciril-Methodovo družbo.

Lepo arondirano posestvo z dobro idočo gostilno na Slovenskem Koroškem,

blizu železniške postaje, ob križišču več cest, dober kraj za trgovino, z lepo hišo, gospodarskim poslopjem, njivami, travniki in gozdom, se proda zaradi preseelitve za 18.000 K.

Več pove g. dr. Ferd. Müller, odvetnik v Celovcu.

Vabilo

rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice na Suhi,

reg. z. z. n. z.,

ki se bode vršil v ponedeljek dne 29. junija 1908, ob 3. uri popoldne v uradnih prostorih v župnišču.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za l. 1907.
3. Čitanje revizijskega poročila „Zadružne zveze“.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Hranilnica in posojilnica v Borovljah

uraduje vsako nedeljo od 10. do 12. ure dopoldne v hiši št. 50.

Vloge se obrestujejo po 4⁰/₁₀₀
Izposojila se dajejo proti plačilu 4³/₄⁰/₁₀₀ obresti.

Med tednom dajeta pojasnila ravnatelj posojilnice gosp. Ludovik Borovnik v Borovljah in tajnik gosp. Mihael Turk v Resnici.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska tovarna orožja

Peter Wernig,

c. in kr. dvorni založnik v Borovljah, Koroško.

ceniki brezplačno in poštne prosto.

Mizarskega učenca

iz boljše hiše sprejme takoj

Peter Kancijan,

mizarski mojster

v Celovcu, St. Veiterstrasse, št. 8.

Za poletje se oddajo

v najem tri sobe in čumnata

pri g. Matiji Prosekarju v Kotmarivasi.

Največja trgovina te stroke:

Modnega in manufakturnega, tu- in inozemskega blaga, zmerom najnovejše.

Največja zaloga tudi za prodajanje **na debelo** za trgovce še vedno po starih cenah, četudi se je blago podražilo. Za ženin in neveste zmerom najnovejše blago. Cene brez konkurence.

Vsi uslužbenci znajo slovenski.

Anton Renko, lastnik trgovine, Celovec, vogel Kramerjeve ulice in Novi trg.

Majerja, treznega, poštenega, od 40 do 50 let, za 12 govedi in 12 prašičev, kateri bi znal tudi molsti, išče proti dobri plači **Fran Tavčar,** posestnik in trgovec v Selcih pri Škofji Loki. Vstop lahko takoj.

Pozor! Pozor!

Slamnikarska zadruga v Mengšu

na Kranjskem

priporoča

svojo bogato zalogo moških, ženskih in otroških slamnikov.

Naročite čimprej, da se more naročilo pravočasno izvršiti.

Narodno podjetje! Solidna postrežba!

Iustrovani ceniki franco in zastoj.

Vsakemu se na željo pošlje vzorci slamnikov na ogled, ako se to želi.

Išče se zastopnik za Koroško.

Slovenci! Poslužujte se edine slovenske zadruge za slamnike!

Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Edino pristen je le

Thierry-jev balsam

z zeleno varstveno znamko **redovnica.** Najmanjša pošiljatev 12¹/₂ ali 6¹/₂ l. Zavoj brezplačen.

Thierry-jevo centifolijsko mazilo.

Najmanjša pošiljatev 2 lončka K 3⁰⁰. — Zavoj brezplačen. Obe domači sredstvi sta povsod znani kot najboljši zoper tisanje v zelodcu, gorečico, krče, kašelj, zasliženje, vnetja, ranitve, rane itd. Naročila ali denarne pošiljatev se naj naslavljajo na: **Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.** Zaloge skoro v vseh lekarnah.

Na prodaj je lepa kmetija

v Št. Petru na Vašinjah pri Velikovcu na Koroškem. Poslopje je v dobrem stanju, hlevi obokani, okoli 80 hektarov sveta, posevke 80 birnov in velik, dober travnik; več pove **Tomaž Mihael p. d. Glačnik** pri Št. Petru.

PETER MERLIN v Celovcu

Kosarske ulice št. 4 „Pri zlati kroglji“ Fröhlichove ulice št. 9.

priporoča kot sloveča od leta 1892 obstoječa

trgovina s specerijskim, kolonialnim in materialnim blagom in deželnimi pridelki

svojo bogato sortirano zalogo z izvrstno kakovostjo in z najtočnejšo postrežbo. — Prečistim župnijskim uradom priporoča patentirano olje za večno luč, posebno fino kadijo, francosko patentirano steno itd.

Prihodnjo spomlad se odda v najem

Fajnikovo posestvo s hišo na Muškavi.

Posestvo obsega 70 oralov, in sicer: 30 oralov gozda, 40 birnov posevke na ravnem polju, dobre in velike pašnike, veliko travnikov, lep sadni vrt, hišni mlin, voda v kuhinji in hlevih. Posestvo leži pri cesti, 2¹/₂ ure od Celovca. Železniška postaja in pošta: Bistrica v Rožu, 3¹/₄ ure oddaljeno. — Več pove **Jakob Mayerhofer,** p. d. Miškovnik na Muškavi, p. Bistrica v Rožu.

Manjše posestvo

z velikim sadnim in sočivnim (Gemüse) vrtom se pod zelo ugodnimi pogoji takoj dá v najem. Posestvo se nahaja v večji vasi Rožne doline, ne daleč od železniške postaje in večje tovarne. Zelo pripravno je za kakega rokodelca, posebno kolarja (Wagner), sedlarja (Sattler) ali sodarja (Fassbinder), ker se v vasi in bližnji okolici nobeden izmed teh ne nahaja. — Ponudbe pod napisom „Vesel dom“, poste restante Celovec.

Mlin

s petimi kameni pri zmeraj enako močni vodi v **Mlinarah** se takoj odda. Več pove **J. Mikl,** Dričavas pri Bekštanju.

Prihodnje leto se dá za več let v najem **kmetija,** ki je v dobrem stanu in pri kateri se lahko redi 18 goved ter dva konja. Odda se tudi na več delov. Kdor misli kmetijo vzeti v najem, naj pride v kratkem na ogled, dokler trava še stoji. Več pove lastnik kmetije **Anton Ulbin** v Rutah, pošta Loče pri Beljaku.

Janez Goleš

v Celovcu,

Paradeisergasse št. 20,

podobarska in pozlatarska delavnica za cerkvena dela

se vljudno priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v izdelovanje, prenovljenje in pozlačenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, okvirjev, svetih podob in tabernakljev po predpisu.

Za fino in trajno delo prevzame popolno jamstvo.

Kos vsaki konkurenci.

Priznana najcenejša slovenska tvrdka na Koroškem.

Nobenega mrčesa se rabi **Fichtenin.** tam, kjer ni več

Fichtenin umori hitro in gotovo stenice, ščurke, miši, mravlje, prašičke itd., ugonablja psom bolhe, uničuje gosenice, listne in krvne uši, bolhače itd. v sadonosnikih in vrtih.

Najboljše branilo za domače živali proti komarjem, muham in obadam.

Popolen uspeh! Zajamčeno brez strupa!

Zaloge v Celovcu: Pri Antonu Kober, drogerija pri „Rdečem križu“; Alojziju Schaffer, drogerija pri „Črnem psu“; Francu Murko, Amandu Prosen, Rozini Valesi.

Zaloge v Beljaku: Pri Janezu Bachlechner; Francu Martinek, Francu Michol, A. Morocutti, M. Pippan, Preslauer & Brugger, V. Pufitsch, P. Weiss.

Zaloga v Trgu: Pri M. Gasperiču, Jožefu Klaus.

Zaloga v Št. Vidu ob Glini pri Janezu Knaus.

Posestvo na prodaj

blizu Vrbskega jezera; isto obsega polja za 5 birnov posevke in gozda 3¹/₂ oralov. Hiša ima tri sobe, kuhinjo, nov hram in novo delavnico za kolarja. Pri hiši je nov hlev in lep sadni vrt. Pred durmi je nov studenec. Več pove posestnik **Matevž Eichholzer** p. d. Urabl v Dobu št. 6, občina Škofiče, pošta Vrba ob jezeru.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4¹/₂⁰/₁₀₀

od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.

Turške srečke. Sest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8— za komad.

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.